

24 ש"ס 614

דרכנו וכו', עכ"ל.

ולא מיקשי מהא דמתן דקנט [קנט] לא יקרא לאור הנר, כללית אמרו המתן רואה היכן מניקוח קוראין אצל הוא לא יקרא. ונגמ' [קנט] רש"י אומר המניקוח של בית רבן היו מקדיין פרשיות וקורין לאור הנר, ומסקיין דשלי מניקוח הואל ואיתת רבן עליהם לא אמי לאללי, פרש"י, אין פושטין יד לשום דבר ואפילו במול אלא על פי רבן. ע"כ. ולכאורה קשה הרי גזירת שמה יטה הוא גזירה דרבנן, והוא לזכרו של המניקוח שלומד לאור הנר ולהרש"א למה צעין לטעמא דאיתת רבן.

וי"ף דודאי הרש"א לא האמר גזירה דרבנן סהיא משש שמה עכשיו יבטל להטות הנר ויצא מיד ליד איסור דאורייתא [קנטא].

דמותר לכפות לקטן איסור דרבנן, מ"מ צנודן הנ"ל של אכלת העוגה בשבת שכתוב עליה אומיות יש צוה עוד צדדים להקל אפילו צנודל משום איסור מומק בשבת, א"כ צקטן צודאי שיש להקל צוה [קנטא].

עמוד שמו"ע אחרי קטן

ביותר לעמוד שמו"ע אחרי קטן שירעיש שיעקור לפני הממפלל, דכשה שערוד להמפלל אינו עמוק במשיית הקטן איסור, ואח"כ מה אפשר לעשות הרי הקטן עושה זאת מעצמו, ואפילו דצנודל כה"ג היה לפני עור, מ"מ ספיימ קטן הוא גדר אחר.

ספינן איסור דרבנן שצורך הקטן

בבב"ף [קנט] הציא דעם הרש"א והר"ן

42